

Potřeba poznání amerických idealů

Pro Amerikanisační vydání Denního a Nedělního Pokroku napsal Robert C. Howe, generální ředitel Armour & Co., South Side, Omaha, Neb.

AMERIKANISACE přistěhovačů je nejzávažnější otázkou, o které tato země musí uvažovat, od doby občanské války. Nebylo doposud vyznačeno žádné definitivní metody, jak ji luštit.

Nikdy v historii světa vláda kterékoliv země nestála před takovou spleť otázkou.

Krátce po příjezdu k této břehlině přistěhovač prohlásil svůj úmysl stát se občanem s těmito právy jako lidé, jejichž předkové žili zde po celé generace.

Uvážíte-li, že velké procento těchto cizozemců neví nic o našem jazyku anebo o naší ústavě, pochopíte vážnost situace. Přistěhovač, který nerozumí zvykům a jazyku své adoptované země, přirozeně táhne se do kolonií, která jsou ovládány několika inteligentnějšími z jeho vlastních krajin. Jsou-li tyto vůdci čestní lidé, poměry nejsou povážlivé, ale je snadno k uznání škoda, jaká může vzniknout, nejsou-li takovými.

Největší pochybností v mé mysli o tom, že úmysl průměrného přistěhovače je dobrý, není každým z nich je nedůvěřivý ku všemu, čemu nerozumí. To platí jmenovitě o těch, kdož přicházejí z porobnějších zemí, neboť tím jsou nedůvěřivější po příjezdu do této země, čím více utiskována je země, z které přijdou.

Je také pravda, že ti, kdož žili pod nejděsotnějšími vládami, zaměňují svobodu za výsadu.

První věcí, které dlužno přistěhovače učiti, je naznačení, že svoboda znamená úctu pro práva všech — bohatých i chudých.

Myslím, že nejrychlejší výchova jich dala by se provést, kdyby poučování byli v těchto věcech ve svých domovech organizováni distriktní jako pracovníci oblastí a s dobrovolnými pracovníky a pracovníci, kteří by poučovali matky stejně jako otec těchto rodin.

Mužští členové rodiny mají pravidelně příležitost naučiti se jazyku a poznati zvyky země stykem se spoludělníky v různých průmyslových podnicích, ale matka nemá takové příležitosti a nestojí-li sama na úrovni své rodiny, pokud jazyku a zvyků země se týče, ztrácí materský vliv, který pravidelně přináší nejlepší výsledky.

Linceola prohlásil, že "země nemůže existovat na polo svobodná a na polo otročtina," nicméně válka nám prokázala, že prohlášení toto nemůže se vztahovati na zemi na polo domorodou a na polo jinorodou. Přistěhovač projev svůj věrnost nad vše očekávání a nikdy v historii tak drastický zákon, jako je draftovní zákon o povinné službě vojenské, nebyl přijat a proveden s tak nepatrným odporem. I v Anglii jeví se větší odpor proti takovému zákonu, když byl tam přijat a nám je dobře známo, že Anglie je jednou z nejdemokratičtějších zemí ve světě dnes.

Je pravdou, že jeví se nežádoucí žít mezi všemi třídami, mezi něž je připouštěn stejně jako je připouštěn do Spojených Států, ale skutečnost tato nemůže nás vésti k odsouzení většiny, ježto i mezi našimi vlastními v Americe rozumnými lidmi a lidmi amerického původu máme počet stejně nežádoucích občanů.

Všichni víme, že válka tato přinesla neslýchané hrůzy lidskému pokolení, nicméně přinesla s sebou jednu dobrou věc — zřídila pasky důvěry mezi v cizíně rozenými a domorodci v této zemi a se všemi zeměmi spojených, které generace nebudou močí odstraniti.

Domyslivá.

Stará panna: "Prosím, neručte mne urážet, nejsem posud tak stará. Vidíte ještě na příklad u mne stopy po krásných zubech."

Svíháč: "Ano, ale největší stopy u vás zanechal zub — čas!"

Kus dobré práce.

Panu V. Burešovi, před. Pokrok Publishing Co., Omaha, Neb.
Drahý pane: —
Jevíme velký zájem v práci, kterou podnikáte ve spojení s amerikanisační cizozemci a máme za to, že plány, které jste vyznačili a na kterých chcete svoje myšlenky provést, jsou na výsost skvělé a budou mít náležitě výsledky.

Nemyslím, že průměrný člověk oceňuje důležitost práce tohoto druhu, jakkoliv jeví se značný zájem v tomto směru v přítomné době, jistě zmenší než před několika roky, a důležitost její pak zdůrazněna byla od té doby, kdy první výzva k náboru vojínů byla vydána. Jsou četné příčiny k uvedení pro tuto práci, nicméně není potřeba, abych je opakoval, ježto po chvíli přemýšlení každý vlastně neeký Američan musí okamžitě schváliti Váš plán a poskytnouti Vám všestrannou pomoc ve své moci, což bude i mým potěšením.

Vám oddaný,

FRANK W. JUDSON,
státní ředitel Amerického Červeného Kříže.

CIZINEC V NAŠICH BRANÁCH

Napal výhradně pro Amerikanisační vydání Denního a Nedělního Pokroku Walter C. Page, generální ředitel omažského závodu American Smelting and Refining Co.

SLOVO o cizinci v našich branách. Je naší povinností pomoci našim přistěhovačům, aby stali se naturalizovanými americkými občany, aby se "amerikanisovali." Nemusí to býti příliš rychlý proces, mělo by však v něm býti vytrvale pokračováno. Myslím, že až doposud nevykonali jsme plnou svoji povinnost v tomto ohledu. Vychovali jsme jejich děti a ponechali jsme většinou tyto děti, aby učily své rodiče jejich povinností k adoptované zemi, aby učily je znáti obdivuhodné pozhánání, zajištěné jim naší vládou.

Přistěhovači v celku jsou poněkud zaostalými a vzdalují se skutečnému americkému životu, tvoříce osady svoje vlastní a tyto osady, jakkoliv samy o sobě nejsou škodlivé, zavírají nepřímo, že členové jejich vyhýbají se do-

Generální návladní, Gregory.

merodým Američanům. To zabraňuje jim, aby naučili se anglickému jazyku, našim zákonům a zvykům. Věřím, že je povinností všech dobrých Američanů míti na paměti, že určena byla jim úloha v úkolu tomto poskytnouti ruky pomocné tomuto lidu, poukazáním na stezku, jež povede je k cíli, aby stali se dobrými občany v poměrně krátké době, tak aby stali se užitečnějšími osadě, což někteří rádi nazývají procesem velkého tavičského kelímku.

Slyšíme v těchto dnech mnoho o "nepřátelských cizincích." Nalézají se ovšem v našem středu a je na nás v těchto vážných a těžkých dobách, abychom je vypátrali a přinutili je přijmouti trest, příslušný jejich zločinům, a v normálních dobách deportovali je do jejich domovské země, přibližující k tomu, aby vzali s sebou zpět jenom to, co sem přivezli a něčeho více. To může býti přirovnáno k tak zvanému "šumu," který zvedá se na povrchu "tavičského kelímku," zatím co čistě zlateno nalézá se dole a posléze je vtlačeno do našeho amerického občanství.

Bylo mým štěstím v mnoha letech mého spojení s tavnou přijíti do blízkého styku s četnými cizozemci — s tisíci těchto přistěhovačů — z nichž větší část byli dělníci, někteří dílyvedoucí a jiní mechanikové a upřímně doznám, že obléhl jsem si většinu z nich; byli to lidé čestní a věrní a stali se dobrými občany. Myslím, že tavná byla populárním místem pro Čechy, kam přicházeli po příjezdu do této země a tak posky-

tla jim začátek. Mnozí z nich dnes vlastní pěkné farmy anebo městské domovy a jsou prosperujícími, zákona dbalými občany po celém státě.

V uzávěrku pak přeji si říci znovu, že bychom měli bráti větší zájem v přistěhovačích a pomáhati jim každým možným způsobem, aby vydali se na pravou cestu a pomoci jim, aby se stali loyálními občany.

KDO JE AMERÍČANEM?

Dopis, napsaný pro Amerikanisační vydání Denního a Nedělního Pokroku, p. C. E. Yost-em.

Panu Václavu Bureš, vydavatel Denního a Nedělního Pokroku, Omaha, Neb.

Milý pane Bureš:—Je obdivuhodná myšlenka v jméno, které naše země nese — Spojené Státy Americké. Je to myšlenka "jednoty mnohých."

Jejich lidu pak obdivuhodné jméno bylo dáno — Američané. Toto jméno vyznačuje vůdceství dvou kontinentů, severní a jižní Ameriky.

Je často opakovaným prohlášením, že jediné rudoši, kteří dříve proháněli se po pahorech a prázdných této země a kteří jsou nyní chráněni naší zemí, jsou skutečnými Američany.

Ale jak léta jdou a desetiletí miji a Spojené Státy razí si cestu k vůdceství národů světa, označení "American" stává se obdivuhodným se vším, co je spravedlivé, co je správné, a Američan stává se občanem, který neuznává žádné povýšení jiného národa nad svým vlastním a myslí jenom v duhu své země — Spojených Států.

Rád představuji si tuto naši zemi jako velký tavičský kelímek, ku kterému tak často byla porovnávána. Pravdou je to, ježto žár pod velkým kotlem způsobuje, že škvíry přicházejí na povrch, aby mohly býti odstraněny, zanechávajíce jenom čistý kov, a proto musíme míti svoje domácí nesnáze, abychom mohli roztavit lid, který tvoří náš národ, v čistší, lepší a silnější Američany.

Jsem kosmopolitní národností — nemohli jsme se zachovati jinak. Naši předkové přišli z těch národností evropských, které vyznačují své patrné rozpory v povaze svého zápasu, ale my, lid těchto Spojených Států, prokázujeme svoji povýšenost, poněvadž vytvoření jsme z těch silných živlů, které převládají v ostatních a které se v nás sloučily a srovnaly.

"Amerika pro Američany" jest všeobecným rečením — ale znamená jednu věc — Spojené Státy pro Američany. Samotnou přirozeností věci nejsou nicím jiným a nemůžeme nicím jiným býti. Přesto, že srdce může někdy rychleji tlouci při jméno země, z které on anebo jeho předci přišli, Američan myslí především o své lásce, o své úctě a o své sympatii ku Spojeným Státům a jeho srdce upřímně věří v jejich povýšenost. Váš upřímný, C. E. YOST.

Pokyn kújem.

On se k tomu nemá, ac už v besídce sedí přes hodinu; totiž aby jí vyznal lásku.

Ona je trochu dopálená. Prosím vás, která ženská není dopálená, když se jí muž zamlouvá a nijak se nechce hnout, aby přece se měl k činu. Proto nutno vyjít vstříci. Právě tudíž ironieky.

"Poslyšte, vy mně připadáte jako Venuse Miloská."

On (udiven): "Já . . . ? Jako Venuse Miloská? Ale jak to?"

Ona: "Ta taky nemá žádných rukou . . ."

On kouká si na ruce a nerozumí. A pak konečně řekne zvolna:

"Ale já mám ruce . . ."

Rozumí se, že odešla.

TRIMBLE Brothers

v Omaze

Přední obchodní dům

ovocem a zeleninou

L. Wolff Mfg. Co.

Vyrábí prvě třídy plumbařské ...zařízení...

Jsme překupníci zásob na zavádění parního a vodou vytápění.

V Omaze úřadovna a skladiště:

1115-1117 Farnam ulice

JNO. SULLIVAN, ředitel.